

Stockholm d. 14/12. 1900

Mitt kära gosse!

Tisdags, den 11^e decem, stod hos
följande lilla notis att läsa i dagens
"Aftonblad"; jag satte mig, genast
jag läst den, för att skriva några
lyckwönskningar till mitt kära
redaktör, men epistelen blev inte
färdigskrifven, fastän jag höll
på med den till klockan — 11,30
e.m.! — Den skulle icke skrivas
då, det har jag nu kommit under-
fund i. Lilla mammas sime
var icke af den beskaffenhet då,
att hon skulle hafva gjort Pekka
vidare glad genom sin epistel, hennes
älskade "heart" påminde henne om
dessa uttryck: "Do not allow impulses

"äskeläm", men den är
färdigskrifven 14^e personen!
Kalliga in, om inte det kommer något som om de
talat i komman eller samman.
Ja en macker dag kommar väl hela lördagen!
Kalligt som vinden alla kallat den värmen!

Om någon skänker öfven på detta plan i
Helsing sammansatt som har på begra-
ning. Spinnstämman måste diskutera om

To guide conduct. etc etc. — — —

Nutan "conducten" afverhand f. u.
och då passar jag på att sända
dig — en hjärtlig lycksönskan till
det lyckliga resultatet, och en lika
hjärtlig önskan, att eder tidning
måtte bli en långlifvad, d. v. s. att
den alltid måtte föra det språk
som helar, aldrig det som uppripar
och sårar, — huru det vara må —

Medan jag kommer ihåg det, skall
jag fråga Einars hälsning till
dig: Säg min bror Pekka, att han
måste sända mig sin tidnings
första nummer. — — — Minna
föreställningar att han inte skulle
komma att begripa ett ord, afbrötas
med den försäkran, att "det gjorde
alders detsamma, han ville ha
den ändå!" — Ja, han går väl

lära sig tacksa en vacker dag gosse
min, för att han skall kunna läsa
sin kära vän och broder Pekkas tidning.
Einar lever förresten i ett säkert
hus om dagarna nu, hans mamma
har nämligen beslutat sig för att
vaga företaga den besvärliga resan
upp till Hedhem till jul, för Eugens
och Einars skull. Min stackars,
rara och abstraktionsamma gosse Einar,
han får nog inte bara roligt däruppe,
men hans hurtiga lynne och praktiga
förmåga att "smälta" hjälpa honom
betydligt; hans lilla mamma får
nog sin beskärda del, men hon
behåper så innerligen väl lära
sig ödmjukhet, tålamod och försä-
dragsamhet, så att för henne blir
det bara nyttigt att få gå igenom
små dustar så och blå - - -

och så; hon betas mig liksom mycket med en såldt; ändå; men
det hindrar inte att hon känner en viss glädje när hon får tillbakabem

bräddka så helt upptaga honom, att hans tid ej räcker till för lilla
mannan, som nog kan behöfa små ljusglimtar af den sorten

ackna; hon lefnar nog lika mycket med sin "aldste" anda, men
det hindrar inte att hon känner en viss glädje när hon får lifstucken

från honom öfver på detta plan. Igår, torsdag, hade vi en synnerligen
fruktig sammankomst här på kyrkan, ing. Ljungström inledde discussion om

"abelism", men den följande
fjärresten var vi 14-15 personer! — Ja, en vacker dag somnar ut hela lördagen!
saligen in, om inte det kommer något som väcker den vaken!

Ännu en gång har du nog af mig ~~gammal~~ vi kallar till narlande jag sitta på ryggen

och skrives.

Tänk om
Jörren skulle
öppnas och
Siska komma
inflygandes
med ni:
"goddag på
dig, lilla man-
na!" Uddar
just när
det gick med
lilla manna
då?! —

Älska H. G.

Alla goda
makter vare
med min
kära gosse
och hans
lilla mamma.

Min älska
och
Min älska
och
Min älska
och